Anul XIV. No. 2580

6 PAGINI 2 LEI

Vineri 5 Noembrie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe an an . . . . Lei 700
Pe şase luni 350
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . 2000
Un număr vechiu 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi B. MUNTEANU
Director: AL. MUNTEANU
Prim Redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia . . . . 3.26.60. Administraţia . . . 3.26.60. Redacţia . . . . 3.26.69.

EŞECURILE LUI DOCULESCU

Mielu Doculescu, acest excelent produs al boxului românesc a înregistrat în ultima vreme două eşecuri dureroase.

A fost învins prin abandon de Teodorescu şi a cedat prin K. O. în mai puţin de 3 minute campionului grec Cristoforidis. Cărui fapt se datoresc aceste înfrângeri atât de categorice?

Şi-a pierdut Doculescu minunatele sale calităţi de boxeur sau adversarii pe care i-a întâlnit sunt cu mult mai buni decât fostul campion mijlociu?

Răspunsul este uşor de dat.

Doculescu a rămas acelaşi boxeur înzestrat ca şi până acum iar de Teodorescu şi Cristoforidis nu-l desparte o clasă cum ar demonstra-o eşecurile pe cari le-a suferit în faţa lor.

Şi cu toate acestea Doculescu nu mai este ce a fost!

Dece?

A comis o greşeală pe care dacă nu va căuta s'o remedieze cât mai curând, cariera sa, — de care ne legasem atâtea speranţe — este periclitată.

Doculescu s'a jucat cu greutatea!

Slab condus de managerul său a acceptat să boxeze cu Teodorescu la 66 kg. atunci când el făcea 72. A trebuit să slăbească 6 kg. în 5 zile. Şi a slăbit!

Băi de aburi, hrană cu totul insuficientă şi nenumărate nopţi

(Continuare în pag. 6-a)

D. g-ral Iacobici a demisionat din postul de preşedinte al federaţiei de ski

O mare pierdere pentru sportul românesc

Acum câteva zile a avut loc adunarea generală a federaţiei de ski. S'a trasat un program vast de activitate, pentru sezonul care începe, şi ne-am bucurat şi noi că acest sport care începuse să se impună în ţara noastră va cunoaşte o largă activitate.

Iată însă că o veste tristă ne-a fost adusă la cunoştinţă. D. general I. Iacobici, preşedintele federaţiei de ski, a demisionat din postul pe care-l ocupă.

O pierdere grea

S'au încercat unele tatonări, dar hotărârea inimosului sportiv a rămas definitivă.

Pentru sportul românesc demisia d-lui general Iacobici este o pierdere enormă.

Sportiv convins din vechea falangă a luptătorilor idealişti, fostul preşedinte al federaţiei de ski a însemnat pentru acest sport adevărata viaţă. El l-a susţinut, l-a propagat şi l-a făcut cunoscut.

Atunci când prea puţini se ocupau cu skiul, generalul Iacobici a fost acela care cu o perseverenţă extraordinară n'a disperat. A muncit cu puteri îndoite şi a izbândit.

A creat. Da, acesta este cuvântul nimerit. Generalul Iacobici a fost un creator şi un vizionar. Izbânda lui, a fost triumful skiului în România. Cu marele prestigiu pe care îl are, cu vastele cunoştinţe sportive de care a dat totdeauna dovadă, cu pasiunea şi perseverenţa îndrăgitorilor de aer, soare şi lumină, generalul Iacobici a fost părintele skiului românesc.

CREATORUL

Este greu desigur să enumărăm toate înfăptuirile d-lui general Iacobici, mai ales când sunt atât de aproape realizările acestui sportiv care şi-a înţeles că nici unul altul menirea lui de militar şi conducător sportiv.

Să amintim numai câteva din ultimile realizări ale fostului preşedinte: Crearea unui mare Club de skiori intitulat al «Vânătorilor de munte» şi aducerea unui antrenor străin, atât de necesar pentru ridicarea skiului românesc, stabilirea unui buletin, etc.

Covârşitoarele realizări ale d-lui general Iacobici vor face ca acest sport să continue pe linia marilor realizări.

*

Nu încercăm în aceste rânduri să facem elogiul d-lui general Iacobici. Este un obiceiu ca după plecarea vreunui conducător al sportului românesc să i-se facă elogiile activităţii. Este un obiceiu şi aproape o tradiţie.

Rândurile de faţă nu îndeplinesc acest oficiu. Intâi, pentru că d. general Iacobici nu mai are nevoie de elogii. Pe de altă parte nu ne facem decât o datorie faţă de conştiinţa noastră.

Este prea sguduitoare pierderea pentru sportul românesc şi prea aproape realizările marelui sportiv pentru a nu fi îndureraţi de gestul său.

Sportul nostru pierde în generalul Iacobici un pion de frunte şi o mare personalitate. Odată cu demisia d-sale dispare în ogorul sportului românesc o forţă de imens prestigiu.

Nu vom mai vedea tâmplele cu ghiocei ai generalului Iacobici pe întinsul argintiu al zăpezilor din munţii noştri...

Culisele

Un cunoscut jucător de rugby s'a hotărît (în urma unui placaj sever care l-a cam zdruncinat) să se însoare. Pentru această nobilă intenţie, nobilul reprezentant al sportului de care se ocupă prietenul nostru Raul Vizanti, are tot ce-i trebue: o fată care acceptă să-l ia de bărbat, răbdare şi curaj. Ii lipseşte nimica toată: situaţia. Nu are încă o situaţie materială suficient de consolidată, pentru a-i asigura cheltuelile unei gospodării.

Fata, care ţine să-l ia chiar fără situaţie, discuta, cazul cu tatăl ei, un bătrân comerciant pe care essai-urile, placajele şi Tennis-Clubul îl lasă complet indiferent:

— Ţi-am spus papa: vreau să mă mărit cu el.

— Bine, dar ce situaţie are?

— E expediţionist.

— Expediţionist? Ce'nsemnează asta: face expediţii?

— Nu. Trăeşte din expediente...

*

D. inginer Virgil Ibrăileanu, preşedintele grupării Gloria C. F. R. din Galaţi, a fost zilele trecute în Bucureşti. Cu această ocazie, conducătorul footballiştilor gălăţeni ne-a destăinuit necazurile pe cari i le pricinueşte gruparea pe care o prezidează.

— Cum merge, d-le Ibrăileanu?

— Să-ţi spun drept: mai mult stă

— Dece?...

— Fiindcă nu mai vrea să meargă...

— Cum, asta?...

— Am încercat de toate. Am făcut tot felul de secţiuni: football, atletism, box, tennis. La toate pierd o grămadă de bani. Şi în plus, toate echipele pierd mereu. Cum s'ar spune, pierd şi banii şi matchurile. Am răbdat, am răbdat, dar acuma nu mai pot. M'am hotărît să vând clubul. Dau tot ce am, tot clubul cu toate secţiunile, pentru 200.000 lei.

— Pentru cât? a intervenit d. procuror Lupaşcu, vicepreşedintele grupării Gloria C. F. R. Mai vrei şi filodromă? Dacă vrei să scapi, trebue să mai dai ceva bani...

Ancheta noastră la Craiova

AZI PREZENTAM PE ROVINE-GRIVIŢA

Leaderul seriei vestice a Diviziei B. vrea să câştige campionatul cu orice preţ

Descins seara, în ajun de sărbătoare, în capitala olteană, am avut un moment impresia penibilă că am ratat orice posibilitate de anchetă, de cercetare, de contact cu reprezentanţii sportului local. Vedeţi, Craiu Iovan plecat la Chişinău să aducă susţinătorilor săi entuziaşti alte două puncte preţioase în clasament; preşedintele grupării, d. ing. Călinescu, pe undeva pela Arad, în interese personale şi de club: ceva în legătură cu definitivarea transferării lui Murza, dela A.M.E.F.A la Craiu Iovan; însfârşit, personajul dela care trebuiau să pornească în calculele noastre toate lămuririle şi indicaţiile, inimosul dr. Cezar Spânişteanu, absent din localitate; pornit furtună, împreună cu d. ing. Neguş, să se răfuiască cu cei dela centru.

Astfel că în momentul când noi cercetam la Craiova noua carte a telefonului automat inaugurat chiar în acea zi în urbea Banilor, d. dr. Spânişteanu clama în biroul directorului nostru, la redacţia «Gazetei Sporturilor», împotriva comisiei Cupei României, a regulamentelor absurde, ale federaţiei.

Hotărâţi să facem cale întoarsă, ne-am mai adresat totuşi, aşa de florile mărului, unuia dintre numeroşii vânzători de ziare ai depozitarului Lechner: «Ascultă măi, tu nu cunoşti pe cineva dela Craiu Iovan?»

Fericită inspiraţie, căci această întrebare a fost de natură să stârnească interesul întregei Craiove sportive asupra persoanei noastre.

— Dela Craiu Iovan? D'apăi eu de unde sunt?.. Şi noi toţi, câţi ne vezi aici?... (Mai târziu am aflat că ne-a minţit: alţi câţiva «jurnalişti» ne-au mărturisit dragostea lor pentru Rovine Griviţa...).

Şi apoi, interpestiv şi suspectând:

— Dar dv. pe cine căutaţi? Aha, sunteţi dela Bucureşti.

Indemnându-l să ne arate pe cineva «mai mare» dela Craiu Iovan şi solicitându-i să-l îndrepte aci, în faţa hotelului — «îi spui că un domn ziarist din Bucureşti, dela «Gazeta Sporturilor», vrea să-i vorbească...» — aprigul «craiovanist», uitând obligaţiuni profesionale şi alergând să-şi servească clubul şi să... ajunte un confrate, ne-a pus numai în câteva minute, în prezenţa primului «craiovanist» pe care l-au cunoscut: d. Nelu Băncilă.

Instalaţi la o masă a atât de popularului restaurant «Minerva», căile anchetei noastre erau larg deschise. La fiecare câteva minute grupul nostru se îmbogăţea cu un nou comesean, cu un nou sportiv, îndru-

(Continuare în pag. II-a)

Trei conducători ai grupării Rovine Griviţa. De sus în jos, d-nii Gr. Taloescu, vice preşedinte, N. Oancea, prim-cenzor, Jean Nicolau, secretar general

La mormântul Soldatului Necunoscut francez

Acum câteva săptămâni au plecat dela Bugaz cu scopul unui raid dela Marea Neagră la Oceanul Atlantic o reprezentativă a Moldovei, compusă din patru motociclişti.

In drum spre Havre, motocicliştii români s'au oprit la Paris unde, zilele trecute au depus, la mormântul Sodatului Necunoscut francez, pământ dela Cetatea Albă, Cetatea Tighinei şi Mărăşeşti.

D. Tomaziu şi şcoala de arbitri

Am impresia că sunt amorezat de arbitri, căci din moment ce nici unul din aceşti «cavaleri» nu mă obsedează, înseamnă că am pentru ei un sentiment aparte, din moment ce în vârful peniţei îmi vin numai întâmplări din viaţa lor.

Arbitrii, după cum ştie toată lumea, joacă un rol important în viaţa footballului sau, mai precis, în viaţa footballiştilor.

Nu am făcut această afirmaţie ca să ne croim drumul către un calambur, căci derivând acest adevăr, un calamburgiu incorijibil ar putea spune că arbitrii fac... viaţă grea jucătorilor. Dar nu ţinem cu tot dinadinsul la calambururi, în orice ocazie.

Să revenim deci, afirmând din nou că arbitrii au o misiune atât de importantă într'un match, încât competenţa lor e ferită de ori ce apreciere prin acea «suveranitate» care li s'a acordat.

Fiind deci o instanţă unică, inatacabilă şi inapelabilă, instituţia arbitrilor are nevoie de multă competenţă.

Şi cum nimeni nu se naşte învăţat, această calitate o capătă orice muritor în aşa numitele «şcoli de arbitri».

Nu putem furniza nici un detaliu asupra acestor şcoli, pentru simplul motiv că niciodată nu am vizitat aceste uzini de arbitri.

Probabil că trebue să fie nişte şcoli ca toate şcolile, cu profesori, cu elevi, examene, note, corigenţe, etc., etc.

Programa acestor şcoli nu ne este, ca atare, cunoscută.

Pe semne însă că materiile nu sunt chiar atât de uşoare, devreme ce mulţi, chiar foarte mulţi, candidaţi la titlul de «cavaleri» sunt trântiţi cu mult brio.

In jurul acestor materii dela şcoala de arbitri, am auzit zilele acestea o discuţie.

Eram la sediul Juventusului.

Un mic cerc format din conducătorii Juventus-ului, discutau despre arbitrii. Din vorbă 'n vorbă, discuţia a alunecat până la şcoala de arbitri.

— Şcoala aceasta — glumeşte unul dintre cei prezenţi — poartă mare ghinion elevilor, căci dacă unul scapă fără să fie trântit, e în schimb... trântit după ce e licenţiat.

După această glumă inofensivă, şueta se învârte în jurul materiilor cari se predau la şcoala de arbitri.

Mai grea e proba orală — opinează cineva.

— Ba eu cred că proba scrisă, — se contrazice altcineva.

D. Tomaziu, emeritul vicepreşedinte al Juventus-ului, referindu-se la ultimele scandaluri când arbitrii au scăpat escaladând gardurile, a avut o replică plină de umor:

— Eu cred că ar trebui introdusă o nouă probă...

— Ce fel de probă? — au întrebat toţi în cor.

— O probă de... sărituri cu garduri şi sunt sigur că Mantikas iese sigur arbitru!

A. Nol

Von Cramm învins!

TOKIO 3. — In drumul dela Osaka spre Tokio jucătorii de tennis germani au susţinut matchuri la Negoya. Rezultatele înregistrate sunt:

Henkel—Hisano 6:3, 6:4.

Yamagishi—Von Cramm 7:5, 6:2. (!!!)

Cram, Hensel—Yamagishi, Makano 6:4, 3:6, 6:4.

*

După Haroda şi Satoh, Japonia posedă un nou element de valoare mondială pe Yamagshi, care dupăce a dispus de Henkel, dispunând de Cramm se clasează printre primi jucători din lume.

STANGA: Echipa Rovine Griviţa; DREAPTA: o fază a matchului Rovine Griviţa — Unirea M. V.